
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2019)0072

A szabadságjogok helyzete Algériában

Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása a szabadságjogok helyzetéről Algériában (2019/2927(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Algériáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az algériai munkavállalók és emberi jogi aktivisták bebörtönzéséről szóló, 2015. április 30-i állásfoglalására¹, valamint „Az arab tavasz után: a Közel-Kelet és Észak-Afrika jövője” című, 2019. március 27-i állásfoglalására²,
- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia 2018-as világbeli helyzetéről (Országjelentés Algériáról) szóló, az Európai Tanács által 2019. március 18-án elfogadott uniós éves jelentésre,
- tekintettel az EU–Algéria Társulási Tanács 2018. május 14-i 11. ülészakára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2017. szeptember 21–22-i 36. ülésén elfogadott, Algériáról szóló harmadik egyetemes időszakos felülvizsgálatra,
- tekintettel az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság és az Európai Unió által 2017. március 13-án a felülvizsgált európai szomszédságpolitika (ENP) keretében elfogadott közös partnerségi prioritásokra, amelyek az alkotmány felülvizsgálatának végrehajtására, valamint a demokrácia és az emberi jogok algériai fejlődésének uniós támogatására összpontosítanak,
- tekintettel az EU–Algéria társulási megállapodásra³, és különösen annak 2. cikkére, amely kimondja, hogy a demokratikus elvek és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása a megállapodás lényeges elemét képezi, és ihletet ad az abban részt vevő felek bel- és nemzetközi politikáinak,
- tekintettel a 2016. február 7-én elfogadott algériai alkotmányra, és különösen annak 2., 34–36., 39., 41., 42., 48. és 54. cikkére,

---

¹ HL C 346., 2016.9.21., 106. o.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0318.

³ HL L 265., 2005.10.10., 2. o.

- tekintettel az emberijog-védőkről, a halálbüntetésről, a kínzásról és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódról vagy büntetésről, az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberijog-védőkről szóló uniós iránymutatásokra, valamint az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó új uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre, amelyek célja, hogy az emberi jogok védelmét és felügyeletét valamennyi uniós politika középpontjába helyezték,
  - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, valamint a gyermek jogairól szóló egyezményre,
  - tekintettel az Emberi Jogok 1948-as Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az ENSZ a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
  - tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Chartájára,
  - tekintettel az egyesületekről szóló 12-06. sz. algériai törvényre és a nem muzulmán vallási istentiszteletet szabályozó 06-03. sz. rendeletre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Algéria közeli szomszéd, és az Európai Unió és az észak-afrikai régió kulcsfontosságú partnere;
- B. mivel 2019. február 16-án, tíz nappal azután, hogy Abdelaziz Bouteflika bejelentette, hogy ötödször is indul az elnökválasztáson, Hirak (Mozgalom) néven békés tüntetések kezdődtek Algériában; mivel 2019. április 2-án Bouteflika lemondott; mivel Abdelkader Bensalah, a nemzettanács elnöke vette át a megbízott államfői tisztséget; mivel Bouteflika lemondása óta Ahmed Gaïd Salah altábornagy katonai vezetése nyíltan kisajátította a hatalmat az országban;
- C. mivel Abdelaziz Bouteflika 1999 óta elnök; mivel a 2016. évi alkotmányossági felülvizsgálat a jövőbeli elnökök megbízatásának maximális számát kettőre korlátozta; mivel az alkotmányossági felülvizsgálatot nem lehetett visszamenőlegesen alkalmazni, ami azt jelentette, hogy Bouteflika ötödszörre is indulhatott; mivel az eredetileg 2019. április 18-ra tervezett elnökválasztást először 2019. július 4-re, majd 2019. december 12-re halasztották;
- D. mivel 2019 februárjában, márciusában és áprilisában békés tüntetésekre került sor szerte az országban, majd az elmúlt 40 hétben ez minden kedden és pénteken megismétlődött; mivel az elmúlt hetekben a tüntetők az egész országban éjszakai felvonulásokat tartottak;
- E. mivel a Hirak széles körű támogatást élvez és Algériában a legnagyobb tiltakozó mozgalom; mivel a tüntetők többségét a fiatalok teszik ki; mivel a tüntetők követelik a korrupció, a politikai szerepvállalásra való lehetőségek hiánya, a magas munkanélküliségi ráta és a tüntetések elnyomásának megszüntetését, valamint a szélesebb körű politikai átmenet részeként a szabad választásokra való felkészülés pluralisztikusabb és inkluzívabb keretét;

- F. mivel a sajtószabadságra vonatkozó 2019. évi világindeks Algériát a megvizsgált 180 állam közül a 141. helyre sorolja, a sajtószabadságot az országban „fenyegetettnek” minősíti, és megjegyzi, hogy az újságírókat gyakran üldözik; mivel a független médiaszervezetek, valamint a közösségi médiában és más csatornákon megjelenő civil riporterek strukturális cenzúrával szembesülnek az algériai hatóságok részéről minden olyan tudósításért, amelyet azok eltérő álláspontnak minősítenek;
- G. mivel 2018 januárja óta az algériai hatóságok több templomot is bezártak, amelyek túlnyomó többsége az algériai protestáns egyházak jogilag elismert ernyőszervezetéhez, az *Église protestante d'Algérie*-hez (EPA) tartoztak;
- H. mivel Meriem Abdou, a La Chaîne 3. állami rádióállomás főszerkesztője 2019. február 23-án lemondott, tiltakozva a Hírekkel szembeni elfogult bánásmód ellen; mivel számos más újságírót is letartóztattak vagy megfélemlítettek, például Sofiane Merakchit, a France 24 egykori arab tudósítóját, valamint Azeb El Sheihk és Abdelmouji Khelladi újságírókat, akiket 2019. szeptember 26., illetve 2019. október 14. óta fogva tartanak;
- I. mivel 2019. március 4-én Nadia Madassi, aki az elmúlt 15 évben a Canal Algérie műsorvezetője volt, lemondott, mivel állítása szerint cenzúrázták; mivel 2019. március 5-én az algériai kommunikációs minisztérium szankciót szabott ki az Echorouk napilapra és az El Bilad televíziós csatornára a tüntetésekről való híradásuk miatt; mivel a több mint 500 000 tagot számláló „*Algérie – Debout!*” Facebook-csoportot bezárták, alapítóját és ügyintézőjét, Sofiane Benyounest pedig több alkalommal zaklatták és kihallgatták, majd vádat emeltek ellene; mivel a *Jeune Afrique*, a *Tout Sur l'Algérie*, az *Algérie Part*, az *Interlignes* és az *Observ'Algérie* kiadványokat cenzúrázták;
- J. mivel a Hírek tüntetőit, az emberi jog-védőket, az újságírókat és a bloggereket egyre gyakrabban veszik célba vagy tartóztatják le annak érdekében, hogy megakadályozzák véleménynyilvánítási, egyesülési vagy békés gyülekezési szabadságuk gyakorlását;
- K. mivel az algériai ügyvédi kamara (*Union nationale des ordres des avocats*, UNOA) egyhangúlag elítélte a Hírek-aktivisták letartóztatását és a szabadságjogok elnyomását; mivel 2019. október 24-én Algírban mintegy 500 ügyvéd tüntetett, követelve a tüntetők tisztességes eljáráshoz való jogának tiszteletben tartását és az igazságszolgáltatás pártatlanságát; mivel az UNOA bizottságot hozott létre a fogva tartott tüntetőket és másként gondolkodókat védő ügyvédek támogatására;
- L. mivel az emberi jogok védelméért küzdő algériai liga (*Ligue algérienne pour la défense des droits de l'homme*, LADDH) szerint a Hírek kezdete óta több mint száz embert tartóztattak le és vettek őrizetbe a békés tüntetések kapcsán; mivel a velük szemben felhozott vádak – „a nemzeti egység és a területi integritás aláásása”, „gyülekezésre való felbujtás” és „a hadsereg erkölcsének gyengítése” – homályosak, és sértik a nemzetközi emberi jogi normákat;
- M. mivel a 87 éves Lakhdar Bouregaát – a függetlenségi háború veteránját – 2019. június 29-én letartóztatták, amiért bírálta a hadsereg vezetőjét; mivel Nour el Houda Dahmani 22 éves joghallgatót 2019. november 25-én engedték szabadon, miután egy 2019. szeptember 17-i diákfelvonulást követően hathónapos börtönbüntetésre ítélték, és mivel a heti diákfelvonulások példaképévé vált; mivel Ibrahim Daouadzit és négy további aktivistát letartóztattak 2019. október 12-én, amiért tiltakoztak az ifjúsági miniszter látogatása ellen;

- N. mivel a nagyszabású tiltakozások közepette letartóztatott Kamal Eddine Fekhar orvos, emberijog-védő, az amazigh At-Mزاب közösség védelmezője és az LADDH volt tagja 2019. május 28-án, 53 nap éhségsztrájkot követően meghalt, és mivel halála a fogvatartási körülményeknek és orvosi hanyagságnak volt betudható; mivel a 22 éves Ramzi Yettou meghalt a 2019 áprilisában a rendőrség által elkövetett brutális verést követően elszenvedett súlyos sérülései miatt;
- O. mivel Karim Tabbout, az ellenzék vezető személyiségét, a Szocialista Erők Frontja (*Front des Forces Socialistes*, FFS) történelmi ellenzéki párt korábbi főtitkárát, és jelenleg az el nem ismert Szociál- és Demokratikus Unió pártvezetőjét 2019. szeptember 12-én letartóztatták; mivel a tipazai bíróság 2019. szeptember 26-án szabadon bocsátotta, de kevesebb mint 14 órával később egy másik joghatóság (Sidi M'Hamed) alatt, de hasonló feltételekkel ismét letartóztatták, és jelenleg de facto magánzárkában tartják fogva;
- P. mivel a fiatalság fellépéseit tömörítő egyesület (*Rassemblement actions jeunesse* (RAJ)) több tagját, köztük annak alapítóját, Hakim Addadot, elnökét, Abdelouahab Fersaut, valamint tagjait Massinissa Aissoust, Dzsalal Mokranit, Ahmed Boudert, Kamel Ouldoualit, Karim Boutatát, Ahcene Kadit, Wafi Tigrinét és Khireddine Medzsanit a meggyőződésük miatt bebörtönzött személyek támogatására tartott békés tüntetések alatt tartóztatták le Algériában;
- Q. mivel számos tüntetőt, köztük a továbbra is fogva tartott Samir Belarbit, Fodil Boumalát, Fouad Ouichert, Saida Deffeurt és Raouf Raist, valamint emberijog-védőket – köztük Said Boudourt, Hamid Gourát és Slimane Hamitouche-t – „a hadsereg moráljának gyengítése” vádjával állítottak bíróság elé;
- R. mivel 2019. november 11-én az algíri Sidi M'Hamed bírósága pert nyitott 42 aktivista ellen, köztük Samira Messouci, Wilaya tartományi gyűlésének tagja ellen, akit azzal vádoltak, hogy „megsértette a nemzeti terület integritását” az amazigh embléma viselése miatt; mivel ezt a zászlót a heti demonstrációk során az ország egész területén a nemzeti lobogó mellett helyezték el; mivel az országban több bíróság is szabadon bocsátotta az ugyanezen vád alapján letartóztatott tüntetőket;
- S. mivel az algériai alkotmány rögzíti az alapvető szabadságokat, beleértve az egyesülési szabadságot, amelyet a 12-06. sz. törvény tovább pontosít; mivel a 12-06. sz. törvény előírja, hogy minden egyesületnek, beleértve azokat is, amelyek már sikeresen regisztráltak, nyilvántartásba kell vetetnie magát, és nyilvántartásba vételi igazolást kell beszereznie a Belügyminisztériumtól, mielőtt jogszerűen működhetne; mivel számos civil társadalmi, nem kormányzati, vallási és jótékonyági szervezet, például az LADDH, az EuromedRights, a RAJ, az Amnesty International, az Algériai Protestáns Szövetség, a nem muzulmán vallási csoportok nemzeti bizottsága és a személyes fejlődésért és a polgári jogok gyakorlásáért küzdő feminista egyesület (Feminist Association for Personal Development and Exercise of Citizenship, AFEPEC) előzetes nyilvántartásba vételére irányuló kérelmek még mindig függőben vannak, annak ellenére, hogy valamennyi jogi követelménynek eleget tettek; mivel ezért nem rendelkeznek hivatalos jogállással;
- T. mivel az Algéria által is ratifikált Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya értelmében a kormányoknak biztosítaniuk kell a vallás, a gondolat és a lelkiismeret szabadságához való jogot a joghatóságuk alá tartozó valamennyi személy,

különösen a vallási kisebbségek számára; mivel ez a jog magában foglalja a vallás vagy meggyőződés szabad gyakorlását, függetlenül attól, hogy az nyilvánosan vagy zárt körben, egyedül vagy másokkal együtt történik-e;

1. határozottan elítéli az újságírók, szakszervezeti tagok, ügyvédek, diákok, emberijogvédők és a civil társadalom, valamint a békés Hirak-demonstrációkban részt vevő valamennyi békés tüntető önkényes és jogellenes letartóztatását, fogva tartását és megfélemlítését, valamint az ellenük irányuló támadásokat;
2. felhívja az algériai hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon mindazokat, akiket a véleménynyilvánítás szabadságához való joguk gyakorlása miatt vádoltak meg, nevezetesen Hakim Addadot, Abdelouahab Fersaouit, Massinissa Aissoust, Dzsalal Mokranit, Ahmed Boudert, Kamel Ould Oualit, Karim Boutatát, Ahcene Kadit, Wafi Tigrinét, Khireddine Medzsanit, Samir Belarbit, Karim Tabbout, Fodil Boumalát, Lakhdar Bouregát, Samira Messoucit, Ibrahim Daouadzsit, Salah Maatit, Sofiane Merakchit, Azeb El Cheikhet, Fouad Ouichert, Saïda Deffeurt és a többi békés tüntetőt, emberijog-védőt és újságírót, akiket önkényesen börtönbe zártak annak ellenére, hogy tevékenységeik megfelelnek az algériai jogszabályoknak és összhangban vannak az Algéria által is ratifikált nemzetközi eszközökkel; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy szüntessék meg a Slimane Hamitouche, Abdelmonzsi Khelladi és Musztafa Bendzsama esetében elrendelt utazási tilalmat és próbaidőt;
3. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy vessenek véget a békés tüntetőkkel, emberijogvédőkkel, kritikus újságírókkal és bloggerekkel szembeni megfélemlítés minden formájának, beleértve az igazságügyi és jogalkotási zaklatást, a kriminalizációt, valamint az önkényes letartóztatásokat és fogva tartásokat, és tegyék meg a megfelelő lépéseket fizikai és pszichológiai védelmük, biztonságuk, valamint törvényes és békés tevékenységeik folytatásához való szabadságuk biztosítása érdekében; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy biztosítsák és garantálják a véleménynyilvánításhoz, az egyesüléshez, a békés gyülekezéshez és a tömegtájékoztatás szabadságához való jogot, amelyet az algériai alkotmány és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya garantál, amelyet Algéria aláírt és ratifikált;
4. felszólít arra, hogy vessenek véget a keresztények, az ahmádiak és más vallási kisebbségek vallásgyakorlási szabadsága megsértésének; emlékezteti az algériai kormányt, hogy a 06-03. sz. rendelet garantálja a vallásgyakorlás szabadságát; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy nyissák meg újra az érintett templomokat;
5. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy módosítsák az 1991. december 2-i 91-19. sz. törvényt a békés tüntetésekre vonatkozó minden olyan korlátozás megszüntetése érdekében, amely a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 21. cikkének rendelkezései értelmében nem feltétlenül szükséges vagy arányos; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 2016. évi alkotmányossági felülvizsgálat rendelkezései ellenére a 2001. június 18-i rendeletet, amely megtiltja a tüntetéseket a fővárosban, nem vonták vissza, és általában az ország egész területén alkalmazzák;
6. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy a nyilvános összejövetelek felosztatása során hatékonyan számolják fel és akadályozzák meg a bűnüldöző szervek tisztviselői által alkalmazott túlzott erőszak minden formáját; határozottan elítéli az erőszak túlzott alkalmazását, amely Ramzi Yettou halálához vezetett; felszólítja az algériai hatóságokat, hogy végezzenek független vizsgálatot minden olyan esetben, amikor a

biztonsági erők tagjai túlzott erőszakot alkalmaztak, és vonják felelősségre az elkövetőket;

7. kiemeli, hogy a független igazságszolgáltatás a demokrácia működésének egyik alapvető eleme, és felszólítja az algériai hatóságokat, hogy mozdítsák elő és biztosítsák az igazságszolgáltatás függetlenségét;
8. felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a civil társadalmi csoportokat, az emberijog-védőket, az újságírókat és a tüntetőket, többek között börtönlátogatások szervezésével, a perek nyomon követésével és nyilvános nyilatkozatok kibocsátásával, támogassák az UNOHA bizottságot és az emberi jogok védelmében tevékenykedő más szervezeteket, valamint szorosan kövessék nyomon az algériai emberi jogi helyzetet, felhasználva az összes rendelkezésre álló eszközt, többek között a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét;
9. ösztönzi az algériai hatóságokat, hogy vizsgálják felül az egyesületekről szóló 12-06. sz. törvényt, és kezdjenek valódi párbeszédet a civil társadalmi szervezetekkel annak érdekében, hogy új törvényt alakítsanak ki, amely megfelel a nemzetközi emberi jogi szabványoknak és az algériai alkotmánynak;
10. felszólítja az algériai hatóságokat, hogy garantálják a gondolat, a lelkiismeret, a vallás vagy a meggyőződés szabadságának teljes körű gyakorlását, amelyet az algériai alkotmány és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya garantál;
11. sajnálatának ad hangot azon adminisztratív akadályok miatt, amelyekkel a vallási kisebbségek szembesülnek Algériában, különös tekintettel a 06-03. sz. rendeletre; ösztönzi az algériai kormányt, hogy vizsgálja felül a 06-03. sz. rendeletet annak érdekében, hogy az jobban összhangba kerüljön az alkotmánnyal és nemzetközi emberi jogi kötelezettségeivel, nevezetesen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 18. cikkével;
12. üdvözlí, hogy 2016-ban az alkotmány hivatalos nyelvként ismerte el a tamazight nyelvet, és ösztönzi annak gyakorlati végrehajtását; felszólít az amazigh zászló viselése miatt fogva tartott 42 tüntető azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására;
13. a válság békés és inkluzív politikai folyamaton alapuló megoldására szólít fel; meggyőződése, hogy az algériai politikai, gazdasági és társadalmi stabilitást biztosító demokratikus reformok, illetve a konstruktív és inkluzív párbeszéd hozzájárulhat a gazdag Arab Maghreb Unió újraindításához, amely fontos a Földközi-tenger két partja közötti sikeres együttműködéshez;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Algírban működő uniós küldöttségnek, Algéria kormányának, az ENSZ főtítkárnak, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az Európa Tanácsnak.